

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20295/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хаџића и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Станивуковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јасна Мркшић адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1472/22 од 08.09.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж 1472/22 од 28.10.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1472/22 од 08.09.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж 1472/22 од 28.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1472/22 од 08.09.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж 1472/22 од 28.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10460/2018 од 03.03.2022. године, исправљеном решењима тог суда П 10460/2018 од 20.09.2022. године и од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужене да тужиоцу исплате 782.322,37 динара са законском затезном каматом од 13.05.2016. године па до исплате и солидарно накнаде трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима надокнади трошкове парничног поступка од 251.936,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1472/22 од 08.09.2022. године, исправљеном решењем тог суда Гж 1472/22 од 28.10.2022. године ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Предмет тражене правне заштите је захтев за обавезивање тужених на враћање тужиоцу без основа стечене новчане вредности уложених пољопривредних радова на парцели која је му је додељена у закуп од стране надлежног органа општине, а која је туженима враћена у посед након спроведеног поступка реституције за време трајања закупа тужиоца, а нижестепеним пресудама одлучено је одбијањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), јер се ради о парници ради враћања стеченог без основа, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања, а нижестепени судови су одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о облигационим односима. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.12.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 782.322,37 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић